

Duyan Bekleme Ateşle Az Daha Eyleş

— kul mehmet · 13 Nisan 2014

Yemek içmek uyumak
Esneyerek uyanmak
Ölümü denemek
Ona bakmak
Daha sonra uyanmak
Çalışmak oyalanmak
Ölümü hatırlatan uykunun mesajını almamak
Hep unutmak
Ve sonra haydi hurra sokaklara koşmak
Ölümü görmek denemek
Sonrasını düşünmemek
Görmemek
Hissetmemek
Uzaklarda ufku dibinde batan güneş
Güneşin batışı ile mesajı almamak
Daldın yine yıkmaya hoşlanırsın bu işe
Bu nasıldır anlaşılmaz neşe
Gönlü bir sözle yerle bir etmek, oldun bir serkeş
Yakıp yok etmek sanki beleş
Yakıp yok eden tebelleş
Sonra ölüme yatan seni gidi kalles
Her şey sanki hakkın senin kendi aranda böleş
Sıra sana da gelecek sen az daha meleş
Az daha fosilleş
Her şey yanına kalacak san yüzüzleş
Sonra ölümü hatırlatan uykuya yatan az daha kemikleş
Unutarak yatan keleş
Ölümlle kucaklaşacaksın ey kelek kalles
Şimdi sıra sende az düzleş
Kıvrınarak belirsizleş
Kaçtığın ensende tuttu sen ateşe bir güzel yerleş
Acılarla sabitleş
Yaptığını çekeceksin az sakinleş
Kızma deme cefa, çektirdin cefa cefakeş
Bundan sonra yok sefa çekemezsin kimseye peşkeş

Ortamda müsait değil yapılmaz ki yağlı güreş
Yaptıklarınla başbaşasın şeşbeş
Söylenecek söz kalmadı bitti sen oraya iyice kökleş
Buna da deme çile, sen severdin çile çektirmeyi çilekeş
Sana baştan işaret verildi anlamadın ki gebeş
Şimdi yaptıklarınla birleş
İstersen uzun uzun eyleş
Hatta haykırarak meleş
Duymadın ki hiç ödleğ
Duymadın ki hiç alabanda ateşle gezen kalleş
Duyan bekleme ateşle az daha eyleş
Mehmet Aluç